

Reactie WMO platform op het beleidsplan schulddienstverlening 2017-2020 “Samen – Werken aan schulden!”

Datum: 21 oktober 2016

We vinden in dit beleidsvoorstel veel zaken terug waar we in de werkgroep Armoede aandacht voor hebben gevraagd. Bijvoorbeeld vroegsignalering door nutsbedrijven, woningcorporaties en zorgverzekeraars. De verstrekende negatieve invloed die opgroeien in armoede op kinderen kan hebben. En zo zijn er meer thema's die eerder besproken zijn in de werkgroep.

Het is belangrijk dat de gebiedsteam medewerker de leiding heeft. Of beter gezegd: Er wordt een regisseur aangesteld, die het plan voor het betreffende huishouden opstelt en coordineert. Tevens is er als start een “conferentie” van alle betrokkenen van belang (methode Anke Siegers). Dit wordt verwoord in hoofdstuk 2 bij de doelstellingen, maar wordt daar niet te veel de individuele inwoner centraal gezet? Het is van groot belang dat de omgeving van de inwoner met schulden betrokken wordt in hoe dit opgelost wordt en hoe wordt voorkomen dat er weer schulden optreden.

Het woord maatwerk komt een aantal keren terug. Dit komt overeen met “Doen wat nodig is”.

Voor ZZP-ers met niet te grote schulden wordt de mogelijkheid opengehouden om voor schuldhelpverlening in aanmerking te komen.

Belangrijk is te letten op jongeren die als ze 18 worden de jeugdhulpverlening verlaten. Ze weten nogal eens niet hoe om te gaan met geld waardoor ze in de schulden raken. Preventie is hier van belang: is het een idee om jongeren die de jeugdhulpverlening verlaten te wijzen op instanties waar ze terecht kunnen als ze problemen hebben met hun financiën?

Hoofdstuk 3, pagina 4: hebben we nog sociale wijkteams in onze gemeente?

Hoofdstuk 4, pagina 6: Is het aanbieden van informatie en advies voldoende om aan preventie te doen? Zie in het geval van jeugd. Moeten we niet andere instrumenten gebruiken, zoals die genoemd zijn: vroegsignalering bij huur en zorgpremie?